

Θεομητορικός Ύμνος του Γέροντα Ιωσήφ

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαϊδινός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

(εγγραφή 8/11/2003, των Ταξιαρχών)

Ο Γέροντας Ιωσήφ προσφέρει στην Παναγία το εκκλησάκι της στην λίμνη Βιστωνίδα. Λεπτομέρεια από τοιχογραφία του ναού της Παναγίας Παντανάσσης στο ευλογημένο μετόχι της Ιεράς Μεγίστης Μονής

Εἰς τὰ ἅγια ἀνετράφησιν τῶν Ἀγγέλων τὴ προνοία,
πού προώρισεν ὁ πλάστης γιὰ τὴν θεοκοινωνία.
Ἐπεσε τὸ πρῶτο πλάσμα στὴν φθοράν καὶ συνετρίβη,
μά ἡ θεία παναγάπη οὐδαμῶς δὲν ἀπεκρύβη.
Εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἡ Παρθένος τῶν ἁγίων,
ἀνεδείχθη ἡ διόπτρα τῶν ἀρρήτων μυστηρίων.
Ὁ παρθενικός τῆς βίος κι ἡ τέλεια ἀγωγή,
ἐπεισαν τὸν Κυβερνήτην πρὸς ἡμᾶς νὰ κατεβή.
Ὁ υπέραγνός τῆς τρόπος, ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Πατρός,
εἴλκυσε τὸν Θεῖον ΛΟΓΟΝ με ἀξίαν τῆς Μητρός.
Στῆς παρακοῆς τὸ σφάλμα, ὅπου ὁ νόμος τῆς φθοράς,
ἡ Υπέραγνος Παρθένος ἐγένε διὰ τῆς ἀγάπης ἡ αἰτία τῆς χαράς.
Τὸ ἀπόρρητον ἐν πάσι τῶν ἀρρήτων μυστηρίων,
ἔλυσε ἡ θεία ΚΟΡΗ με τὸν ΤΟΚΟΝ τῆς κυρίως.
Σύμπαντος τοῦ κόσμου ἀρχει, καὶ διέπει ἡ Τριάδα,
ἀλλὰ στὴν Παρθένον ΚΟΡΗ ἐσαρκώθη ἡ Μονάδα.
Τὸ ἀχώριστον στὴν φύσιν τῆς Τριάδος μένει πάντα,
καὶ τὸν Λόγον ἡ Παρθένος ἀπεγέννησε εἰς ἄνδρα.
Ἀκατάληπτον θὰ μείνη τὸ μυστήριον τοῦ Τόκου·
πῶς Παρθένος καὶ Μητέρα; ἀνερμήνευτου τοῦ τρόπου.
Τῆς Τριάδος δευτερεῖα ἐπροικίσθησιν Παναγία,
καὶ τὸ πῶς δὲν ἐρμηνεύει πάσα ἡ Θεολογία.

Μυριώνυμος η κλήσις και αρμόδιος ο τρόπος,
κι ό,τι κι αν σε προσφωνήσουν είναι χρέος, κι όχι κόπος.

Ως Παντάνασσα, σοί πρέπει ότι πάντων κυριεύεις·
παντός πόνου και ανάγκης εις την ίασιν πρωτεύεις.
Στών παρθένων ταίς χορείαις, και γυναιών και ανδρών,
μετατρέπεις τη στοργή σου πάντα κόπον εις φαιδρόν.

Έστησας του ήθους μόνη, την ανάπλασιν κυρίως,
κι ο παρθενικός σου βίος εφαρμόζεται οσίως.

Ικετεύω χάρισάι μου, ό,τι είχα και μου κλάπη,
καί αυτό δεν είναι άλλο, παρά μόνο η αγάπη.

Έν σου βλέμμα μόνον στρέψε, ικετεύω σε, Κυρία,
καί βεβαίως θα μου έλθη διά σου η σωτηρία.

Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός